

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/534/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225451
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Čekanová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112225451.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 14C/247/2012-91 zo dňa 17. marca 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 1.910,74 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 382,15 Eur, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Trenčíne, v konaní vedenom pod sp. zn. 61Er/2358/2009 (ďalej iba exekučný súd), ktorý spočíval v nevydaní rozhodnutia o poverení súdneho exekútora vykonaním exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote a vo vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, ktoré spočívali v úplnom preskúmaní právoplatného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok rozhodcovského súdu, ako aj zmluvy o úvere metódou, ktorá exekučnému súdu neprináleží. Dôsledkom takéhoto postupu a odmietnutia poveriť exekútora vykonaním exekúcie bolo znemožnenie výkonu vykonateľného rozhodnutia, čo malo za následok nemožnosť žalobcu dovolať sa svojho práva na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere, priznaného rozhodcovským rozsudkom. V konaní súd prvého stupňa zisťoval existenciu podmienok, ktoré v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne a to existencia nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Dospel k záveru, že exekučný súd nebol povinný o žiadosti súdneho exekútora rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Konštatoval, že na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej Ex. por.) a s poukazom na § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Ex.por. účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, sa 15 dňová lehota na vydanie poverenia sa vzťahuje len na situáciu, kedy súd poverenie ne exekúciu vydá a nie aj na prípady, kedy súd zistí rozpor žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Exekučný súd uznesením č.k. 61Er/2358/2009-12 zo dňa 07.12.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/77/2011-32 zo dňa 17.02.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že exekučný titul (rozhodcovský rozsudok), ktorým bolo priznané plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj samotná zmluva o úvere obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 61Er/2358/2009-342 zo dňa 21.09.2011. Na skutkový stav aplikoval § 44 ods. 2, § 41 ods. 2 Ex. por., § 3

ods. 1 písm. d), § 6 ods. 1, 2, 4, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, § 15 ods. 1, § 16 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pretože nemal za preukázané splnenie zákonom vyžadovaných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z., návrh na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov nepriznal, lebo mu preukázateľne žiadne nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Žalobca riadne a včas požiadaval o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Ak tak súd prvého stupňa spravil, odňal tým žalobcovi jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok nepovažoval za nestranného. Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Základné právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je v občianskom súdnom konaní zabezpečené vylúčením sudcu z jej ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre jeho zaujatosť (§ 12 - 16 O.s.p., I. ÚS 27/98). Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“ (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, III. ÚS 16/2000). Neobstojí názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Za týchto okolností nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad. Za danej procesnej situácie ústne pojednávanie nebolo neodkladným úkonom. Konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a toto odvolanie žalobcu podáva. V čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Postup súdu prvého stupňa, kedy predbehol vydaním konečného rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu a marí jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie. Tým došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces tým bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, pretože vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Žalobca súdu prvého stupňa vytýkal, že úplne ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá

mu vznikla s titulu udržiavania a správy informačného systému a titulom uplatnených výdavkov. V tejto časti považoval žalobca rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, za prejav svojvôle a arbitrárnosti. Súd prvého stupňa napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ je v tomto konaní jedinečný, svoje negatívne rozhodnutie odôvodnil formulárovým spôsobom úplne rovnakými dôvodmi a vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobca a žalovaný, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a základ. Žalobcovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejme akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Žalobca hodlal v konaní prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými žalobcom a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods.1 O.s.p.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu žalobcom podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z týchto dôvodov :

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Z úradnej moci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) odvolací súd podrobil preskúmaniu žalobcom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ O.s.p., keď vo veci rozhodoval vylúčený sudca a postupom súdu prvého stupňa sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom.

V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednaní a rozhodovaní vecí. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námetka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že prejednávaná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Trenčín JUDr. Miline Jánoškovej. Krajský súd v Trenčíne ako súd nadriadený uznesením č.k. 17NcC/160/2012-11 zo dňa 17.10.2012 rozhodol, že sudkyňa

JUDr. Milina Jánošková z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 14C/247/2012 nie je vylúčená. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany žalobcu dospel k záveru, že na strane zákonného sudcu nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ho v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na pomer k veci a na pomer k účastníkom konania. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadne skutočnosti predstavujúce dôvod na vylúčenie tohto sudcu a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov žalobcu. Dôvodom na

pochybnosti o nezáujatosti namietaného sudcu nemôžu byť ani úvahy žalobcu založené na skutočnosti, že súd prvého stupňa svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane žalobcu, pretože táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jeho nestranné rozhodnutie. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

O predmetnej žalobe súd prvého stupňa rozhodol dňa 17.03.2014, na ktoré pojednávanie sa účastníci nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Neúčast' ospravedlnil iba žalobca, ktorý požiadal o jeho odročenie z dôvodu porušenia nestrannosti súdu a sudcu, ako aj z dôvodu podania opätovného návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov a dôvod neúčasti žalobcu neuznal za ospravedlniteľný, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Ak súd prvého stupňa neurobí opatrenie postupom podľa § 43 ods. 2 O.s.p., ktorým podanie navrhovateľa (žalobcu) odmietne alebo konanie nezastaví podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, dochádza k tzv. príprave pojednávania. Procesnou povinnosťou súdu je pripraviť pojednávanie tak, aby ochrana práv účastníka bola rýchla a účinná a aby sa rozhodlo spravidla na jedinom pojednávaní. Súd musí procesné úkony vykonávať tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práva účastníka na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Prípravou pojednávania podľa § 114 O.s.p. treba rozumieť všetku činnosť sudcu (predsedu senátu) od začiatku konania na súde až do začatia pojednávania vo veci. K procesným úkonom, ktoré je súd povinný vykonať podľa § 114 ods. 2 O.s.p. patrí doručenie návrhu na začatie konania (žaloby) spolu s prílohami odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk na vyjadrenie s uvedením rozhodujúcich skutočností na svoju obranu a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva, prípadne na predloženie listiny, v súdom určenej lehote. Občiansky súdny poriadok lehotu na vyjadrenie neurčuje, ide o tzv. sudcovskú lehotu, ktorú možno v odôvodnených prípadoch z vážnych dôvodov predĺžiť. Súbežne s opatrením, ktorým súd zasiela žalobu žalovanému na vyjadrenie, vykoná súd poučenie všetkých účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p., vrátane tých, ktorí sú zastúpení v konaní právnym zástupcom. Ide o prejav koncentračnej zásady a zásady neúplnej apelácie civilného procesu. Ak žalovaný splní povinnosť a k žalobe a k prílohám sa vyjadrí v lehote určenej súdom, súd toto vyjadrenie bez zbytočného odkladu odošle žalobcovi.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa okrem iného namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd prvého stupňa vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Konceptcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaný sa k doručenej žalobe nevyjadril, čo súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval. Vo vzťahu k žalobcovi súd prvého stupňa neporušil ust. § 114 ods. 2 O.s.p. a preto tento odvolací dôvod neobstojí.

Odvolací súd ďalej z obsahu spisu zistil, že žalobca podaním, ktoré doručil súdu prvého stupňa 14.03.2014 podal návrh na prerušenie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu na nestranný súd. K návrhu pripojil ústavnú sťažnosť bez uvedenia dátumu.

O tomto procesnom návrhu žalobcu súd prvého stupňa nerozhodol. Uvedeným postupom tak súd prvého stupňa odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Táto procesná vada je zároveň dôvodom, pre ktorý musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie napadnuté takouto procesnou vadou nie je možné považovať za správne. (Uznesenie NS SR zo dňa 31. júla 2014 sp. zn. 2 Oboer/74/2013).

Hoci obdobný návrh na prerušenie konania, ku ktorému žalobca priložil ústavnú sťažnosť zo dňa 13.12.2012 súd prvého stupňa zamietol uznesením zo dňa 18.09.2013 č.k. 14C/247/2012-31 ktoré na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne dňa 21.11.2013 uznesením č.k. 16Co/130/2013-59 potvrdil, bolo potrebné opätovný návrh na prerušenie konania považovať za nový návrh na prerušenie konania najmä s ohľadom na to, že spolu s ním predložená ústavná sťažnosť nebola datovaná a nebolo možné bez ďalšieho šetrenia ustáliť, či ide o tú istú ústavnú žiadosť, ktorá bola pripojená k prvému návrhu na prerušenie konania. Preto v zmysle zásady, že o každom procesnom návrhu účastníka je potrebné rozhodnúť, bol súd prvého stupňa povinný rozhodnúť aj o tomto procesnom návrhu.

V právnej veci považuje odvolací súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že v rozsahu obligatórneho preskúmania zistil, že ostatné procesné podmienky podľa § 114 ods. 2 O.s.p. týkajúce sa doručenia žaloby a jej príloh žalovanému do vlastných rúk a poučenia účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vykonal.

Vzhľadom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd vecnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nezaoberal.

Súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 226 O.s.p. posúdi návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a rozhodne o ňom. V konaní bude postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvého stupňa a takto poskytne účastníkovi konania možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom, pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodne.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Trenčíne, dňa 30. apríla 2015

JUDr. Natália Čekanová
predsedníčka senátu

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.